

TIMP ROTITOR

STOMFF ANDREI AUREL

TIMP ROTITOR

Iubito, tu ești cerul care mă desparte
De vidul înghețat și nesfârșit.
Ești cea dintâi și cea din urmă carte.
Visul frumos și neobișnuit.

Mi-ai cotropit deodată existența.
Făgașul vechi e doar un drum pierdut.
Ești pentru mine însăși chintesența
Trecerii mele dincolo de lut.

Ne-ar tebui un singur loc identic,
Aici sau la un zbor de ani lumină,
Cu timpul rotitor mereu excentric,
Să fim un dans ce nu se mai termină.

Dar care forță ar putea străbate
Prin zidul ce tăi l-am clădit în jur?
Dor gândurile mele vinovate.
Aș vrea albastrul cerului să-l fur!

Să-ți fac din el o amplă catedrală,
Cu bolți de jad și trepte de agată.
Mă-nchin luminii tale cu sfială.
Te simt ca pe-o poveste minunată.

Un univers mi-ai răsădit în minte.
În centrul lui de mult te-am așezat.
Te-am încrustat în gesturi și cuvinte.
Aș vrea să fii un vis adevărat!